

Faik Bulut: Filistin'e giden Türkiyeli devrimcilerin serencamı (1)

Malum, “*Asrın Barışı*” diye yutturulmaya çalışılan petro-dolar karşılığı Filistinlilere güya “*büyük refah toplumu ve ekonomik cennet*” vadeden Amerikan-Siyonist plan, aslında ABD Başkanı Trump'ın Siyonizm'e gönül vermiş meşhur damadı Jared Kushner ile Körfez'deki bazı Arap petro-dolar krallarınının bir tezgahıdır.

Amaç, başta Birleşmiş Milletler (BM) Güvenlik Kurulu ile genel kurulu tarafından alınan kararları ve uluslararası teamülleri hiçe sayarak Filistin halkının hem ulusal hem demokratik haklarını topyekûn ortadan kaldırmaktır.

1948 ve 1967'de İsrail'in işgal ettiği ve 1993 yılındaki Oslo Çerçeve Anlaşması gereğince sözümlerine bir kısmını geri vermeyi vadettiği toprakları tekrar işgal etmektir.

Şimdiye kadar konu hakkında okuduğum analizlerden en çarpıcı olanı, İngiltere'de yayınlanan *The Independent* gazetesinin ünlü Ortadoğu muhabiri Robert Fisk'in tespitidir:

Gerçekten, bu 80 sayfayı herkes okumalı. Üstelik her okur, Filistinlilere yönelik korkunç aşağılamalar arasından ilk okuyuşta gözden kaçırdıkları olursa diye, metnin üzerinden iki kere geçmeli.

...

Bu hafta Beyaz Saray'da, iki yaşlı siyasi dolandırıcı Ortadoğu tarihinin en dengesiz, en gülünç trajikomedisiyle ortaya çıktığında buna gülmek mi yoksa ağlamak mı lazım kestirmek güçtü.

Beyaz Saray'ın 80 sayfalık 'barış' planının ilk 60 sayfasında 'Vizyon'a yapılan 56 atıf var. Evet, sanırım 'Yüzyılın Anlaşması'nın doğaüstü bir vahiy olduğuna işaret etmek için her seferinde büyük (V) ile yazılmış. Belki süper-İsrailli biri tarafından yazılmış olabilir ama doğaüstü değildi.

Ortadoğu'daki kamplarda çürüyen bu insanlara güle güle, eski Kudüs şehrine Filistin'in başkenti olmasına elveda, Birleşmiş Milletler yardım ajansı UNRWA'ya hoşça kal dedi. Ama anlaşma Batı Şeria'nın İsrail tarafından kalıcı işgaline ve orada uluslararası hukuka aykırı biçimde inşa edilmiş neredeyse tüm Yahudi kolonilerinin tamamen ilhakına hoş geldin diyor.

("Trump'ın "Yüzyılın Anlaşması" çok saçma ve banal, ciddiye almak imkansız", 1 Şubat 2020)

Muhabir Fisk, daha ileri giderek Trump ile Binyamin Netanyahu'yu "*iki haydut*" olarak da nitelemiş!

Kanımca, bu uğursuz plan ciddi bir kötü haberdir. Vatikan'ın ortaçağda sattığı aforoz senetlerini (ahirette bağışlanma kağıtları yani hayal tacirliği) andıran "*Asrın Barış*" planının biricik olumlu yanı ise ölü toprağına yatmış, Filistinli yetkilileri derin kış uykusundan uyandırması ve oradaki siyasi örgütler ile halkı ortak mücadele zemininde buluşturmasıdır.

Şimdi sosyalist devrimcilerin Filistin'e gidiş serüvenine başlayabiliriz

• **Filistin'e niçin gidildi?**

1970'li yıllar, Türkiye'nin en çalkantılı dönemlerinden biri olarak tarihe geçti. Bu dönemden akılda kalan 12 Mart 1971 askerî muhtırası, banka soygunları, devrimci sol ile ülkücü militanların silahlı çatışmaları, her iki taraftan gençlerin ölümleri, gencecik insanların idam edilmeleri, bir halk devrimi gerçekleştirmeyi hayal eden devrimci sol militanların devrim pratiğini öğrenmek için gizlice Suriye'deki Filistin

kamplarına gitmeleri, Türkiye'ye geri dönüp şehir ve kır gerillalığına soyunmaları.

Bu çalkantılı dönemin en önemli eylemlerinden biriye, dönemin İsrail Başkonsolosu **Efraim Elrom**'un 17 Mayıs 1971 Pazartesi günü THKP-C lideri **Mahir Çayan** ve arkadaşları tarafından kaçıdırılmasıydı.

THKP-C örgütünün kurucularından ve yakından tanıyıp dostluğunu kazandığım Oktay Etiman, aynı zamanda Elrom'un kaçıdırılması eylemine de katılmıştı. 5 Ekim 2017'de vefat etti.

0, Türkiyeli devrimcilerin hangi amaçlarla Filistin'e gittiğini, Ankara Mülkiyeler Birliği'nin lokalindeki bir sohbetimizde anlatmıştı:

Sen de iyi bilirsin; bizler enternasyonalist sosyalistleriz. Dünyanın neresinde emperyalist işgal, zulüm, baskı ve sömürü varsa oraya gitmeye hazırдық. Bu Vietnam, Kamboçya, Laos veya Filistin olabilirdi.

Hem enternasyonalist dayanışma ilkesi gereği gittiğimiz yerlerde mücadeleye katkıda bulunuruz, hem de oralarda askeri eğitim alarak ülkemizde devrimin yolunu açarız.

Bu bakımdan 'Neden Filistin'e gidildi' diye soranlara cevabım hep aynıydı: Pratikte Türkiye coğrafyasına en yakın mücadele ve eğitim alma alanı Suriye, Lübnan ve Ürdün topraklarıydı. Dolayısıyla oradaki mücadele alanına yoğunlaşma oldu ve gidildi.

Gerek yazar Turan Feyizoğlu (*Deniz Gezmiş ve Filistin* kitabı) yazdıkları gerekse Abdülkadir Yaşargün'ün anıları, bu arada geçen aylarda vefat eden Teslim Töre'nin hayatını kaybetmeden biraz önceki televizyon söyleşilerinden anladığımız kadarıyla Filistin'e gidiş serencamını şöyle toparlamak mümkün:

İlk kafilesi iki gün önce yola çıkan gönüllüler grubuna, 9 Haziran 1967 Cuma günü 80 kişilik iki grup daha katılmış ve

sabahleyin otobüslerle hareket etmişlerdi.

Tamamen kendi imkanları ile yola çıkan gönüllüler, yanlarına burada kullandıkları aletleri ve temin ettikleri ilaçları da almışlardı.

İstanbul Teşvikiye'deki Suriye Arap Cumhuriyeti Başkonsolosluğu'nun önünden yola çıkan gönüllüleri, başkonsolos teker teker kucaklamış ve başarılar dileyerek uğurlamıştı.

Türkiye Milli Gençlik Teşkilatı (TMGT) Merkez Yürütme Kurulu, İsrail-Arap çatışmasıyla ilgili olarak 15 Haziran 1967 Perşembe günü yayımladığı bir bildirimde, bu çatışmada İsrail'i destekleyen ABD ve İngiliz hükümetlerini şiddetle yermişti.

Bildirimde, İsrail Devleti'nin Ortadoğu'daki Anglo-Amerikan petrol şirketlerinin çıkarlarını korumak amacıyla kurulmuş suni bir devlet olduğundan bahisle *'Kökleri Amerika ve Amerika'nın milyarder Yahudilerine dayanan İsrail Devleti, Ortadoğu'da vurucu kuvvet haline gelmiştir. Son yıllarda çok gelişen Arap milliyetçiliğinin, Anglo-Amerikan çıkarları için tehlike halinde gelişmesi, İsrail-Amerika birliğini perçinlemiştir'* denilerek ABD ve İngiltere'ye şiddetle çatılmıştır.

ODTÜ Öğrenci Birliği Başkanı Cengiz Haksever imzası ile 31 Mart 1968 Pazar günü Ürdün Kralı Hüseyin'e çekilen bir telgrafta, İsrail saldırısına karşı Ürdün'ün sonuna kadar desteklendiği bildirilir.

Kral Hüseyin'e çekilen telgrafta şöyle denilmiştir:

Ekselans, uzun süredir, emperyalist İsrail karşısında kahramanca savaşan Ürdünlü Arap kardeşlerimizi, bu haklı ve mutlaka zaferle sonuçlanacak antiemperyalist kavgalarında, ODTÜ'nün Arap ve Türk bütün öğrencileri sonuna kadar destekleriz.

Bu dönem, Filistin Kurtuluş Örgütlerinin kamplarında gerilla eğitimi almak için eğilimler daha çok ortaya çıkmaya başladı.

1960 sonrası Türkiye'den Filistin'e ilk kez Gaziantep'li Abdülkadir Yaşargün ile hemşerisi Mustafa Çelik isimli gençler, 1 Ekim 1968 tarihinde gittiler.

Mustafa Çelik, 8 Haziran 1969 tarihinde Filistin'deki bir çatışmada öldü. Devrimciler arasında ilk ölümdür bu.

İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi öğrencisi Ömer Erim Süerkan, Filistin'e gitme olayını özetle şöyle anlatmıştır:

9-10 Haziran 1969 olayları çok önemli bir hareketti. Polisler sokak savaşları yapıldı. Hemen hemen bütün üniversite öğrencileri, o mntıkada bulunan esnaf, işçi vb yekvücut halinde polise karşı çatıştı. İstanbul polisi bütün gücünü Beyazıt-Hürriyet alanına yığdı. Buna rağmen Beyazıt-Hürriyet alanında barınamadı.

Öğrenci gençlik, halktan da aldığı destekle polise karşı direnmiş ve galip gelmişti. Olaylar sonrasında üniversiteyi tatil ettiler. Haziran sınavları eylül ayına kaydırıldı. Öğrenci gençliğin liderleri için aranma durumu çıktı.

O sıralar Filistin Demokratik Halk Kurtuluş Cephesi'nin (doğru ismi Filistin'in Kurtuluşu İçin Demokratik Cephe'dir-F.B.) Türkiye devrimci gençliğiyle ilişki kurma girişimleri ve Filistin'e davet olanağı vardı.

Bunu böyle bir durumda değerlendirelim dedik. İlk önce arkadaşları Ankara'ya gönderdim. İstanbul'da işleri yoluna koydum. Ardından Ankara'ya gittim, onlara baktım, geri döndüm. Daha sonra yeniden Ankara'ya gittim.

Haziran ayı sonlarında Ankara ve İstanbul öğrenci hareketinin liderleri olarak bir araya geldik. Bu sırada Yusuf Küpeli ve Mahir Çayan ile daha yakın ilişki içindeyiz.

Filistin'e öğrenci hareketi içinden ilk gidenler biz olduk.

Ben, Deniz Gezmiş, Cihan Alptekin, İstanbul Üniversitesi Eczacılık Fakültesi öğrencisi Kıbrıslı Fadıl Hasan, Suriye uyruklu Süleyman isimli bir arkadaş, Monşer takma isimli diğer bir Kıbrıs uyruklu İstanbul Üniversitesi Dişçilik Fakültesi öğrencisi ve Kıbrıs Türk Ulusal Öğrenci Federasyonu (KTUÖF) İkinci Başkanı Kuydul Turan ve FKF Genel Başkanı Hasan Yusuf Küpeli birlikte gittik.

Mahir Çayan da bizimle gelecekti. Fakat Mahir, çeşitli nedenler ileri sürerek gelmedi. Ankara'da olmasına rağmen Hüseyin İnan da, bu sırada Filistin'e gitmedi.

Deniz Gezmiş, ailesine Kuşadası'na gideceğini söyleyerek evden ayrılıp Filistin'in yolunu tuttu. Hüseyin İnan daha sonra yani 1969'da Filistin kamplarına gitti. Arkadaşlarıyla birlikte yurda dönerken yakalanıp Diyarbakır'da yargılandılar.

Bir süre sonra tahliye edildiler. Malatya Kürecikli halk önderi Teslim Töre, Filistin'e gidişleri 1971 sıkıyönetiminden sonra organize etti.

Bu dönem, Deniz'in öncülüğünü yaptığı Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu'nun kurulmasını izleyen sürecin bir devamıdır. 1972 yılında toplu ve bireysel geçişler, kitlesel bir hal aldı. Gidenlerden bir grup Hatay'da yakalandı.

Mao'nun siyasi çizgisini benimseyen Türkiyeli devrimcilerden Faik Bulut, kendi olanaklarıyla bireysel geçiş yapıp Arafat liderliğindeki El Fetih örgütü kamplarında eğitim gördü.

Birkaç ay sonra eski arkadaşları Bora Gözen, Kerim Öztürk, Cafer Topçu, Ahmet Özdemir, Yücel Özbek, Ali Kiraz, Şükrü Öktü ve Gürol İlban'ın buldukları Lübnan'daki bir askeri kampa gitti.

Oradan Avrupa'ya geçilecek ve Türkiyeli işçiler arasında faaliyet gösterilecekti. Fakat 21 Şubat 1973 gecesini kampın İsrail savaş gemilerince ve helikopterlerce bombalanması sonucu 8 kişi yaşamını yitirdi.

Ali Ergün ve Hüseyin Tüysüz saldırıdan yaralı olarak kurtuldu. Faik Bulut ise ağır yaralandıydı.

İsrail hava komandoları tarafından esir alınarak uluslararası kurallara aykırı biçimde İsrail'e kaçırıldı.

Filistin Kurtuluş Örgütü üyesi olması suçlamasıyla hüküm giydi ve 7 yıl 2 ay İsrail zindanlarında tutuldu.

Devam edeceğiz...